

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

Ю. СВИРИДЕНКО

“ ”

2025 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України “Про державну допомогу суб’єктам господарювання” щодо відновлення дії його окремих норм, особливостей їх застосування під час дії правового режиму воєнного стану та удосконалення проведення моніторингу державної допомоги суб’єктам господарювання

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести до Закону України “Про державну допомогу суб’єктам господарювання” (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 34, ст. 1173 із наступними змінами) такі зміни:

1. Статтю 1 викласти в такій редакції:

“Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) важливий проект спільного інтересу сторін Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі — Угода про асоціацію), — проект, який:

передбачає визначені умови його виконання, зокрема учасників і цілі;
є важливим щодо його суті (цілей) та обсягу;

стосується спільних інтересів сторін Угоди про асоціацію, тобто переваги, які досягаються у зв’язку з реалізацією проекту, поширюватимуться на сторони Угоди про асоціацію;

2) дата надання державної допомоги суб’єктам господарювання/дата надання незначної допомоги — дата набуття отримувачем права (юридичного факту) на отримання державної допомоги/незначної допомоги на підставі відповідного нормативно-правового та/або розпорядчого акта, та/або іншого документа, яким надається таке право;

3) державна допомога суб'єктам господарювання (далі — державна допомога) — підтримка в будь-якій формі суб'єктів господарювання, що провадять економічну діяльність, за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює економічну конкуренцію або загрожує її спотворенню, створюючи переваги для окремих суб'єктів господарювання або виробництва окремих видів товарів;

4) економічна діяльність — будь-яка діяльність суб'єкта господарювання, яка полягає у пропозиції та/або реалізації товарів, зокрема робіт і послуг на ринку, що провадиться з метою або без мети одержання прибутку;

5) заінтересовані особи — надавачі та отримувачі державної допомоги, суб'єкти господарювання, інші юридичні і фізичні особи, їх об'єднання, інтереси яких можуть зазнати впливу через надання державної допомоги;

6) індивідуальна державна допомога — захід державної допомоги, що здійснюється поза межами програми державної допомоги, а також окремі заходи державної допомоги, що здійснюються в межах програми державної допомоги, але підлягають повідомленню згідно з умовами такої програми та цим Законом;

7) місцеві ресурси — рухоме і нерухоме майно, кошти місцевих бюджетів, інші кошти, земля, природні ресурси, що є у власності територіальних громад сіл, селищ, міст, районів у містах, об'єкти їх спільної власності, що перебувають в управлінні районних і обласних рад, майно, що належить Автономній Республіці Крим, управління яким здійснює Рада міністрів Автономної Республіки Крим;

8) моніторинг державної допомоги — збір і проведення аналізу інформації про державну допомогу з метою здійснення контролю за дотриманням вимог цього Закону та рішень Уповноваженого органу з питань державної допомоги (далі — Уповноважений орган), визначеного цим Законом, а також підготовка та подання звітності про державну допомогу;

9) надавачі державної допомоги/незначної допомоги — органи влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю, суб'єкти господарювання, громадські об'єднання та утворення без статусу юридичної особи, що уповноважені розпоряджатися ресурсами держави чи місцевими ресурсами і ініціюють та/або надають державну допомогу/незначну допомогу, або інші органи виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у відповідних сферах, у яких надається державна допомога;

10) незабезпечена особа (працівник, який не може на рівних умовах конкурувати на ринку праці) — працездатна особа, щодо якої виконується одна з таких умов:

особа віком від 15 до 24 років або старша 50 років;

протягом шести місяців особа була безробітною;

особа не має повної середньої, середньої спеціальної чи професійно-технічної освіти або здобула таку освіту не пізніше ніж два роки тому і раніше не мала оплачуваної постійної роботи;

неодружена особа, яка проживає з однією чи більше особами, які перебувають на її утриманні;

особа працює в галузі чи має професію, в якій гендерна нерівність щонайменше на 25 відсотків перевищує середній рівень в усіх галузях економіки, і належить до гендерної групи, щодо якої існує така нерівність;

особа є представником етнічної меншості та потребує розвитку мовних навичок, професійного навчання і досвіду роботи за профілем з метою набуття перспектив отримання постійної зайнятості;

11) незаконна державна допомога — нова державна допомога, надана до прийняття Уповноваженим органом рішення про державну допомогу або надана всупереч рішенню Уповноваженого органу про визнання державної допомоги недопустимою і про допустимість державної допомоги за умови виконання надавачем та/або отримувачем державної допомоги встановлених Уповноваженим органом зобов'язань, крім державної допомоги, надавачі якої згідно з цим Законом звільнені від обов'язку повідомлення про таку державну допомогу, за умови, що така державна допомога надається відповідно до умов допустимості державної допомоги, щодо якої передбачено звільнення від обов'язку повідомлення відповідно до цього Закону;

12) незначна допомога — допомога одному суб'єкту господарювання, яка відповідає умовам віднесення підтримки за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів до незначної допомоги, визначеним Уповноваженим органом, і сукупний розмір якої незалежно від форм та джерел її надання не перевищує суми, визначеної за офіційним валютним курсом, встановленим Національним банком України на дату надання незначної допомоги, розрахованої за будь-який трирічний період її надання, у таких розмірах:

еквівалентної 300 тисячам євро на провадження будь-якої діяльності, крім надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес;

еквівалентної 750 тисячам євро на надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес;

13) неналежне використання державної допомоги — будь-яке використання державної допомоги її отримувачем, що суперечить рішенню Уповноваженого органу про допустимість такої допомоги для конкуренції;

14) нова державна допомога — будь-яка державна підтримка суб'єктів господарювання, що не є чинною державною допомогою, а також внесення істотних змін до умов надання чи обсягу чинної державної допомоги;

15) отримувач державної допомоги/отримувач незначної допомоги — суб'єкт господарювання, який отримує державну допомогу/незначну допомогу;

16) перевага — будь-яка економічна вигода, яка була б недоступною суб'єкту господарювання за звичайних ринкових умов без втручання надавачів державної допомоги;

17) повідомлення про нову державну допомогу — інформація про нові програми державної допомоги або індивідуальну державну допомогу, що подається до Уповноваженого органу для прийняття ним рішення про допустимість державної допомоги для конкуренції;

18) послуги, що становлять загальний економічний інтерес, — послуги, які органи державної влади або органи місцевого самоврядування визначають у нормативно-правових та/або розпорядчих актах, та/або інших документах як такі, що є важливими для громадян і відповідають суспільним інтересам, та які не надаються або не можуть надаватися суб'єктами господарювання без державної підтримки через умови, пов'язані, зокрема, із вартістю, якістю, безперервністю та доступністю таких послуг;

19) програма державної допомоги — нормативно-правовий акт або сукупність актів, на підставі яких передбачається надання державної допомоги:

певним категоріям суб'єктів господарювання протягом певного або невизначеного періоду у визначеному або невизначеному розмірі;

одному чи декільком суб'єктам господарювання протягом невизначеного періоду та/або у невизначеному розмірі;

20) реєстр державної допомоги — інформаційно-комунікаційна система, що призначена для забезпечення збору, накопичення, захисту, обліку, відображення, обробки та надання інформації про державну допомогу, зокрема чинну державну допомогу, державну допомогу, щодо якої надавачі державної допомоги підлягають звільненню від обов'язку повідомлення про нову державну допомогу відповідно до статті 7 цього Закону, та незначну допомогу;

21) ресурси держави — рухоме і нерухоме майно, кошти державного бюджету, інші кошти, що є об'єктом права державної власності, земля та інші природні ресурси, що є об'єктами права власності Українського народу, бюджети фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, щодо яких здійснюється державний нагляд або якими управляють чи розпоряджаються органи влади;

22) ризиковий капітал — внесок до статутного капіталу суб'єктів малого та середнього підприємництва за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів з метою забезпечення певного виду діяльності на період

розробки техніко-економічного обґрунтування, бізнес-плану, заснування юридичної особи незалежно від організаційно-правової форми, налагодження чи розширення виробництва;

23) чинна державна допомога — програма державної допомоги чи індивідуальна державна допомога, яка існувала на день набрання чинності цим Законом або щодо якої Уповноважений орган прийняв рішення про допустимість такої допомоги для конкуренції та строк дії якої ще не завершився.

2. Терміни “суб’єкт господарювання”, “товар”, “економічна конкуренція (конкуренція)”, “органи влади”, “органи адміністративно-господарського управління та контролю” вживаються у значенні, наведеному в Законі України “Про захист економічної конкуренції”, термін “утворення без статусу юридичної особи” вживається у значенні, наведеному в підпункті 39².1.1 пункту 39².1 статті 39² Податкового кодексу України.”

2. Статтю 3 викласти в такій редакції:

“Стаття 3. Сфера застосування Закону

1. Дія цього Закону поширюється на будь-яку підтримку суб’єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, крім випадків, передбачених частиною другою цієї статті.

2. Дія цього Закону не поширюється на підтримку у сфері сільського господарства та рибальства, а також для забезпечення сектору безпеки та оборони товарами, роботами і послугами оборонного призначення, зокрема для розробки, виготовлення, ремонту, модернізації та утилізації озброєння, військової і спеціальної техніки, боєприпасів, їх складових та інших виробів військового призначення, якщо така підтримка спрямовується виключно на товари, роботи і послуги, які призначені для використання в цілях безпеки та оборони.

3. Зміни до цього Закону можуть вноситися виключно законом про внесення змін до цього Закону. Якщо для реалізації положень поданого проекту закону про внесення змін до цього Закону необхідні законодавчі зміни до інших законодавчих актів, такі зміни викладаються в розділі “Прикінцеві положення” (перехідні положення) проекту закону про внесення змін до цього Закону.

4. Уповноважений орган, а також суди у разі застосування норм цього Закону, інших нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до нього, враховують відповідну судову практику Суду Європейського Союзу, а також відповідне вторинне законодавство, рамкові положення, керівні принципи та інші адміністративні акти Європейського Союзу в частині, що впливають із застосування статей 93, 106 і 107 Договору про функціонування Європейського Союзу у сфері державної допомоги суб’єктам господарювання.”

3. Пункт 2 частини першої статті 5 викласти в такій редакції:

“2) надається на відшкодування збитків, спричинених надзвичайними ситуаціями, якщо наявний причинно-наслідковий зв’язок між такими ситуаціями та завданими збитками і максимальний розмір державної допомоги не перевищує всього розміру збитків, спричинених такими ситуаціями, не відшкодованих за рахунок інших джерел.”.

4. У статті 6:

1) частину першу викласти в такій редакції:

“1. Державна допомога може бути визнана допустимою, якщо вона надається для таких цілей:

1) сприяння соціально-економічному розвитку регіонів, рівень життя в яких є низьким або рівень безробіття є високим;

2) сприяння виконанню важливого проекту спільного інтересу сторін Угоди про асоціацію або розв’язання соціальних та економічних проблем загальнонаціонального характеру;

3) сприяння розвитку окремих видів економічної діяльності або економічних сфер;

4) підтримка культури та збереження культурної спадщини;

5) надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес.”;

2) у частині другій:

у пункті 6 слово “захист” замінити словом “охорону”;

доповнити частину пунктами 11—12 такого змісту:

“11) надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, зокрема щодо окремих сфер діяльності, які містять вимоги до розділення рахунків бухгалтерського обліку доходів і витрат на надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, та іншої діяльності суб’єкта господарювання;

12) інші заходи державної допомоги з урахуванням Угоди про асоціацію.”.

5. У частині другій статті 8:

1) пункт 3 викласти в такій редакції:

“3) збір та проведення аналізу інформації про заходи з підтримки суб’єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, вимагання інформації, зокрема з обмеженим доступом, необхідної для проведення моніторингу державної допомоги, прийняття рішень, передбачених цим Законом;”;

2) пункт 6 доповнити новим абзацом такого змісту:

“визначення обсягу державної допомоги для окремих форм державної допомоги;”;

3) у пункті 7:

в абзаці другому слова “чинну державну допомогу” замінити словами “державну допомогу та незначну допомогу”;

доповнити пункт абзацами такого змісту:

“умов, за яких діяльність не вважається економічною діяльністю, та інших умов, за яких заходи з підтримки суб’єктів господарювання не належать до державної допомоги та не потребують подання до Уповноваженого органу повідомлення про нову державну допомогу;

умов віднесення підтримки за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів до незначної допомоги;”.

6. У статті 9:

1) частину першу викласти в такій редакції:

“1. Надавачі державної допомоги подають повідомлення про нову державну допомогу із пропозиціями щодо підготовки проектів нормативно-правових та/або розпорядчих актів та/або інших документів, спрямованих на підтримку суб’єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, внесення змін до умов чинної державної допомоги.”;

2) пункт 2 частини третьої викласти в такій редакції:

“2) незначної допомоги, якщо така допомога не стосується експортної діяльності, яка безпосередньо пов’язана з обсягом експорту, створенням і функціонуванням мережі розповсюдження або іншими поточними витратами, пов’язаними з експортною діяльністю, та її надання не залежить від зобов’язання отримувача використовувати товари вітчизняного виробництва;”;

3) доповнити статтю частиною четвертою такого змісту:

“4. У разі отримання Уповноваженим органом повідомлення про незначну допомогу, передбачену пунктом 2 частини третьої цієї статті, таке повідомлення не розглядається, про що Уповноважений орган письмово повідомляє надавачу незначної допомоги.”.

У зв’язку з цим частини четверту — десятю вважати відповідно частинами п’ятою — одинадцятою;

4) у частині десятій слова “незначну державну допомогу” замінити словами “незначну допомогу”.

7. У статті 10:

1) у пункті 1 частини шостої слово “нової” виключити;

2) частину сьому викласти в такій редакції:

“7. Якщо протягом строку розгляду повідомлення про нову державну допомогу, встановленого частиною п’ятою цієї статті, Уповноважений орган не розпочав розгляду справи про державну допомогу, рішення про допустимість державної допомоги для конкуренції вважається прийнятим. Надавач державної допомоги може надати таку державну допомогу після попереднього інформування Уповноваженого органу про наміри її надання, якщо Уповноважений орган не прийме рішення відповідно до частини шостої цієї статті протягом 15 робочих днів з дня отримання такої інформації.”.

8. У статті 11:

1) частину шосту викласти в такій редакції:

“6. Уповноважений орган приймає рішення за результатами розгляду справи про державну допомогу протягом шести місяців з дати прийняття рішення про початок розгляду такої справи. Цей строк може бути продовжений Уповноваженим органом за згодою надавача державної допомоги, але не більше ніж на шість місяців. У разі ненадання такої згоди рішення за результатами розгляду справи про державну допомогу приймається на підставі наявної в Уповноваженого органу інформації протягом шести місяців з дати прийняття рішення про початок розгляду такої справи.

У разі неприйняття Уповноваженим органом рішення за результатами розгляду справи про державну допомогу протягом строків, встановлених в абзаці першому цієї частини, у разі, коли надавач звернеться щодо прийняття рішення за результатами її розгляду, таке рішення приймається на підставі наявної в Уповноваженого органу інформації протягом двох місяців з дня отримання звернення надавача державної допомоги. Якщо наявної інформації недостатньо для прийняття рішення про допустимість державної допомоги, Уповноважений орган приймає рішення про визнання державної допомоги недопустимою для конкуренції.”;

2) у частині сьомій:

у пунктах 2—4 слово “нової” виключити;

у пункті 5 слова “припинення та” виключити;

доповнити частину пунктом 6 такого змісту:

“6) припинення державної допомоги, недопустимої для конкуренції.”;

3) частину дев’яту викласти в такій редакції:

“9. Незаконна державна допомога, надана всупереч рішенням Уповноваженого органу про визнання такої допомоги недопустимою для конкуренції, підлягає поверненню відповідно до статті 14 цього Закону.”.

9. Назву розділу 6 викласти в такій редакції:

ДЕРЖАВНА ДОПОМОГА, НЕДОПУСТИМА ДЛЯ КОНКУРЕНЦІЇ”.

10. У статті 14:

- 1) у назві статті слово “Порядок” замінити словами “Припинення та”;
- 2) частину першу викласти в такій редакції:

“1. Уповноважений орган приймає рішення про повернення незаконної державної допомоги в разі визнання її недопустимою для конкуренції. Рішення про повернення такої державної допомоги надсилається надавачеві державної допомоги протягом трьох днів з дня його прийняття. Надавач державної допомоги зобов’язаний вжити необхідних заходів до забезпечення припинення державної допомоги, недопустимої для конкуренції та/або повернення незаконної державної допомоги, недопустимої для конкуренції, її отримувачем відповідно до рішення Уповноваженого органу та повідомити Уповноваженому органу про виконання його рішення в установленій строк.”;

- 3) частину третю викласти в такій редакції:

“3. У разі невиконання рішення про припинення державної допомоги, недопустимої для конкуренції, та/або повернення незаконної державної допомоги, недопустимої для конкуренції, Уповноважений орган звертається до адміністративного суду, територіальна юрисдикція якого поширюється на місто Київ, із позовом про визнання протиправним і нечинним нормативно-правового та/або розпорядчого акта чи окремих їх положень, визнання протиправним та скасування індивідуального акта чи окремих його положень, на підставі якого (яких) надавалася така державна допомога, припинення державної допомоги, недопустимої для конкуренції, та/або повернення незаконної державної допомоги, недопустимої для конкуренції.”;

- 4) у частині четвертій слово “незаконна” замінити словами “недопустима для конкуренції”;

- 5) частину п’яту викласти в такій редакції:

“5. Уповноважений орган не може вимагати повернення незаконної державної допомоги, недопустимої для конкуренції, після 10 років із дати надання державної допомоги. Перебіг цього строку зупиняється на час перевірки інформації про незаконну державну допомогу, розгляду Уповноваженим органом повідомлення про нову державну допомогу, справи про державну допомогу, оскарження рішень Уповноваженого органу до адміністративного суду, територіальна юрисдикція якого поширюється на місто Київ, прийнятих відповідно до цього Закону.”.

11. У статті 15:

- 1) у частині першій слова “за результатами розгляду повідомлення про чинну державну допомогу або” виключити;

2) у частині другій:

в абзаці першому слово “надсилає” замінити словом “надає”;

у пунктах 1 і 2 слово “програми” замінити словами “умов програми”;

3) доповнити статтю частиною шостою такого змісту:

“6. Якщо надавач державної допомоги не виконав у визначений строк рекомендацій Уповноваженого органу та в Уповноваженого органу відсутня інформація, що спростовує те, що чинна державна допомога не є або не може більше вважатися допустимою для конкуренції, Уповноважений орган приймає рішення про початок розгляду справи про державну допомогу в порядку, встановленому статтею 11 цього Закону. При цьому строки, передбачені частиною шостою статті 11 цього Закону, не застосовуються; справа про державну допомогу розглядається протягом розумного строку, але не більше 18 місяців з дня прийняття рішення про початок розгляду справи. За наявності обґрунтованих підстав, що перешкоджають розгляду справи в зазначений строк, Уповноважений орган може його продовжити, але не більше ніж на 18 місяців, про що письмово повідомляється надавачу державної допомоги.”.

12. Статтю 16 викласти в такій редакції:

“Стаття 16. Реєстр державної допомоги та звітність

1. Порядок ведення та доступу до реєстру державної допомоги визначається Уповноваженим органом із урахуванням особливостей, встановлених цим Законом і Законом України “Про публічні електронні реєстри”.

Фінансовими джерелами створення програмно-технічних засобів реєстру державної допомоги та забезпечення його функціонування є Державний бюджет України та інші джерела, не заборонені законодавством. Уповноважений орган є власником програмного забезпечення реєстру державної допомоги та інформації, що міститься в ньому.

Реєстр державної допомоги ведеться державною мовою. Електронна інформаційна взаємодія реєстру з іншими державними електронними інформаційними системами, реєстрами здійснюється з використанням системи електронної взаємодії електронних ресурсів.

Дані реєстру державної допомоги є відкритими та загальнодоступними, крім випадків, передбачених законодавством.

2. Держателем реєстру державної допомоги є Уповноважений орган.

Адміністратором реєстру державної допомоги є юридична особа публічного права, визначена держателем реєстру державної допомоги в установленому законодавством порядку.

Публічними реєстраторами є посадові особи Уповноваженого органу.

Створювачами реєстрової інформації в реєстрі державної допомоги є надавачі державної допомоги/надавачі незначної допомоги.

Джерелом інформації реєстру державної допомоги є відомості, внесені надавачами державної допомоги/надавачами незначної допомоги до реєстру державної допомоги, зокрема отримані з використанням системи електронної взаємодії електронних ресурсів.

3. Надавачі державної допомоги/надавачі незначної допомоги через електронний кабінет зобов'язані подавати до реєстру державної допомоги інформацію про державну допомогу/незначну допомогу, яка є об'єктом реєстру державної допомоги, а саме про:

чинну державну допомогу та державну допомогу, щодо якої надавачі державної допомоги підлягають звільненню від обов'язку повідомлення про нову державну допомогу відповідно до статті 7 цього Закону, отриману в розпорядження отримувачем державної допомоги протягом попереднього бюджетного періоду, щороку до 1 квітня або інформацію про те, що протягом звітного року така державна допомога в розпорядження не надавалася;

державну допомогу, передбачену пунктом 5⁵ розділу 9 цього Закону, отриману в розпорядження отримувачем державної допомоги протягом попереднього бюджетного періоду, щороку до 1 квітня;

незначну допомогу та державну допомогу, щодо якої надавачі державної допомоги підлягають звільненню від обов'язку повідомлення про нову державну допомогу відповідно до статті 7 цього Закону, протягом 10 робочих днів із дати надання державної допомоги/дати надання незначної допомоги та про внесення змін до відповідних актів та/або інших документів щодо отримувачів і розмірів державної допомоги/незначної допомоги протягом 10 робочих днів із дати внесення змін;

державну допомогу, отриману в розпорядження отримувачами державної допомоги та передбачену Законами України від 15 березня 2022 року № 2134-IX “Про внесення змін до розділу VI “Прикінцеві та перехідні положення” Бюджетного кодексу України та інших законодавчих актів України” і від 1 квітня 2022 року № 2175-IX “Про внесення зміни до пункту 5² розділу 9 “Прикінцеві та перехідні положення” Закону України “Про державну допомогу суб'єктам господарювання” щодо застосування його положень під час дії воєнного стану”:

яка надавалася під час дії воєнного стану;

надавачі якої звільнялися від обов'язку:

- повідомлення про нову державну допомогу та про пропозиції щодо внесення змін до умов чинної державної допомоги;

- подання інформації про чинну державну допомогу.

Зазначена інформація подається протягом шести місяців із дня набрання чинності цією нормою щодо кожного попереднього бюджетного періоду окремо та за рік, у якому подається інформація про таку державну допомогу, — станом на день набрання чинності цим Законом в повному обсязі та в подальшому в разі незавершення строку дії державної допомоги — відповідно до абзацу другого цієї частини.

У разі коли фактичний розмір незначної допомоги, отриманої в розпорядження отримувачем незначної допомоги, є меншим за розмір, на який отримувач має право, надавач незначної допомоги має право подати через електронний кабінет до реєстру державної допомоги інформацію про фактичний розмір незначної допомоги протягом 30 робочих днів із дати отримання незначної допомоги в розпорядження.

Об'єкти реєстру державної допомоги ідентифікуються за допомогою реєстрових номерів.

4. У реєстрі державної допомоги за наявності такої інформації зазначається, зокрема:

- 1) правова підстава для надання державної допомоги/незначної допомоги;
- 2) мета державної допомоги/незначної допомоги;
- 3) діяльність, на яку спрямовується державна допомога/незначна допомога;
- 4) джерела державної допомоги/незначної допомоги;
- 5) реквізити рішення Уповноваженого органу (дата і номер);
- 6) інформація про надавача державної допомоги/надавача незначної допомоги;
- 7) інформація про отримувача державної допомоги/отримувача незначної допомоги;
- 8) строк державної допомоги/незначної допомоги;
- 9) обсяг державної допомоги/незначної допомоги.

Користувач за допомогою програмного забезпечення реєстру державної допомоги відповідно до зазначених ним параметрів пошуку може безоплатно отримати сформований засобами програмного забезпечення реєстру державної допомоги витяг, який може бути завантажено в електронній формі для подальшого його використання, зокрема друку.

Витяг із реєстру державної допомоги формується в електронній формі та створюється автоматично із зазначенням дати і часу його формування та присвоєнням реєстрового номера, за допомогою якого здійснюється ідентифікація в реєстрі державної допомоги.

Заходи із створення, впровадження та супроводження програмного забезпечення реєстру державної допомоги, технічного і технологічного забезпечення, збереження та захисту даних реєстру державної допомоги, технічних і технологічних заходів із надання доступу до реєстру державної допомоги здійснюються адміністратором відповідно до Законів України “Про захист персональних даних” і “Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах”.

Відомості з реєстру державної допомоги розміщуються на офіційному веб-сайті Уповноваженого органу в систематизованому вигляді з урахуванням вимог Закону України “Про доступ до публічної інформації”. Публічна інформація з цього реєстру у формі відкритих даних підлягає оприлюдненню відповідно до Закону України “Про доступ до публічної інформації”.

Інформування правоволодільця про внесення до реєстру державної допомоги інформації про нього та належні йому майно, майнові, правові та інші спеціальні статуси, а також про її зміну здійснюється шляхом надання такій особі безоплатного публічного доступу до актуальної та достовірної інформації реєстру державної допомоги.

5. Отримувачі державної допомоги/незначної допомоги зобов'язані надавати відповідним надавачам такої допомоги повну та достовірну інформацію про державну допомогу/незначну допомогу.

6. Якщо надавач державної допомоги не подав Уповноваженому органу інформації про державну допомогу в установленій цим Законом строк, Уповноважений орган надсилає йому письмову вимогу щодо подання протягом 30 днів такої інформації.

7. Уповноважений орган щороку до 1 вересня складає річний звіт про надання державної допомоги в Україні за попередній бюджетний період та подає його Кабінетові Міністрів України. Такий звіт публікується в офіційному друкованому виданні Кабінету Міністрів України і розміщується на офіційному веб-сайті Уповноваженого органу.

8. Реєстр державної допомоги є відкритим, доступ до нього є безоплатним для всіх користувачів.”.

13. У частині першій статті 17 слово “окружного” виключити.

14. У розділі 9 “Прикінцеві та перехідні положення”:

1) пункт 5 викласти в такій редакції:

“5. З метою належної підготовки повідомлень про нову державну допомогу, внесення змін до умов чинної державної допомоги перед поданням таких повідомлень надавач державної допомоги може звернутися до Уповноваженого органу для проведення попередньої консультації щодо умов надання підтримки та правильності заповнення форм повідомлень. Для отримання попередньої консультації надавач державної допомоги

звертається в письмовій формі засобами поштового зв'язку або в електронній формі засобами інформаційно-комунікаційних систем до Уповноваженого органу із проектом повідомлення про нову державну допомогу, внесення змін до умов чинної державної допомоги. Уповноважений орган надає попередню консультацію надавачу державної допомоги не пізніше 10 робочих днів після отримання звернення надавача державної допомоги про її проведення. У разі коли за результатами консультації надавача державної допомоги Уповноваженим органом встановлено, що для прийняття рішення відсутня потреба в отриманні всіх документів і відомостей, зазначених у формі повідомлення, такі документи і відомості не подаються.”;

2) пункт 5², доповнений згідно з Законом України від 15 березня 2022 року № 2134-IX; в редакції Закону України від 1 квітня 2022 року № 2175-IX, доповнений згідно із Законом України від 21 травня 2024 року № 3720-IX з урахуванням змін, внесених Законами України від 8 жовтня 2024 року № 3994-IX та від 21 серпня 2025 року № 4585-IX, замінити цифрами і словами:

“5³. Установити, що норми статей 9—16 цього Закону та інші норми законодавства України, що впливають із зазначених статей цього Закону, не застосовуються на територіях України, визначених в переліку територій, на яких ведуться активні бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією, затвердженому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованої Російською Федерацією території України, та для яких не визначені дати завершення бойових дій або тимчасової окупації, а також протягом року з дати завершення бойових дій або тимчасової окупації.

Перелік територій, на яких ведуться (велися) бойові дії, або тимчасово окупованих Російською Федерацією визначається в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Дати завершення бойових дій або тимчасової окупації визначаються відповідно до даних переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованої Російською Федерацією території України.”;

3) доповнити пунктом 5⁴ такого змісту:

“Установити, що під час дії правового режиму воєнного стану норми цього Закону не застосовуються до збільшення статутного капіталу системно важливих банків, посадовим особам яких надано допуск до державної таємниці у зв'язку з фінансуванням такими банками оборонно-промислового комплексу.”;

4) доповнити пунктом 5⁵ такого змісту:

“5⁵. Установити, що під час дії правового режиму воєнного стану норми статей 9-10 цього Закону не застосовуються щодо державної допомоги, яка надається на відшкодування збитків, спричинених надзвичайними ситуаціями, якщо наявний причинно-наслідковий зв'язок між такими ситуаціями та завданими збитками і максимальний розмір державної допомоги не перевищує всього розміру збитків, спричинених такими ситуаціями, не відшкодованих за рахунок інших джерел.”.

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності через 10 днів з дня його опублікування, крім абзаців двадцять четвертого — двадцять шостого пункту 1 розділу I цього Закону, підпунктів 2 і 3 пункту 6, пункту 12 розділу I цього Закону, які набирають чинності через дев'ять місяців з дня його опублікування.

2. Установити, що:

1) до дня набрання чинності абзацами двадцять четвертим — двадцять шостим пункту 1 розділу I цього Закону незначною державною допомогою для застосування норм Закону України “Про державну допомогу суб’єктам господарювання” та інших нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до нього, вважається незначна допомога, надана одному суб’єкту господарювання, сукупний розмір якої незалежно від форм та джерел її надання не перевищує суми, визначеної за офіційним валютним курсом, встановленим Національним банком України на дату надання незначної допомоги, розрахованої за будь-який трирічний період її надання, у таких розмірах:

еквівалентної 300 тисячам євро на провадження будь-якої діяльності, крім надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес;

еквівалентної 750 тисячам євро на надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес;

2) строк надсилання Уповноваженим органом запиту на додаткову інформацію, передбачений частиною першою статті 10 Закону України “Про державну допомогу суб’єктам господарювання”, і строк прийняття до розгляду повідомлення про нову державну допомогу, передбачений частиною другою статті 10 Закону України “Про державну допомогу суб’єктам господарювання”, щодо повідомлень про нову державну допомогу та внесення змін до умов чинної державної допомоги, поданих Уповноваженому органу та не прийнятих до розгляду станом на 24 лютого 2022 року, продовжується на 15 днів із дня набрання чинності цим Законом;

3) строки прийняття рішень, передбачених частиною п’ятою статті 10 Закону України “Про державну допомогу суб’єктам господарювання” за результатами розгляду повідомлень про нову державну допомогу та внесення змін до умов чинної державної допомоги, та строки прийняття рішень, передбачених частиною шостою статті 11 Закону України “Про державну допомогу суб’єктам господарювання” за результатами розгляду

справ про державну допомогу, що розглядалися Уповноваженим органом станом на 24 лютого 2022 року та рішення за результатами розгляду яких не були прийняті, продовжуються на два місяці з дня набрання чинності цим Законом;

4) Уповноважений орган припиняє без прийняття рішення по суті розгляд повідомлень про нову державну допомогу та внесення змін до умов чинної державної допомоги, справ про державну допомогу, що розглядалися Уповноваженим органом станом на 24 лютого 2022 року і рішення за результатами розгляду яких не були прийняті, щодо програми державної допомоги або індивідуальної державної допомоги, строк дії якої завершився, що встановлюється на підставі наявної в Уповноваженого органу інформації;

5) державна допомога, передбачена Законами України від 15 березня 2022 року № 2134-IX “Про внесення змін до розділу VI “Прикінцеві та перехідні положення” Бюджетного кодексу України та інших законодавчих актів України” і від 1 квітня 2022 року № 2175-IX “Про внесення зміни до пункту 5² розділу 9 “Прикінцеві та перехідні положення” Закону України “Про державну допомогу суб’єктам господарювання” щодо застосування його положень під час дії воєнного стану”, яка надана під час дії воєнного стану, а також надавачі якої звільнялися від обов’язку повідомлення про нову державну допомогу та про пропозиції щодо внесення змін до умов чинної державної допомоги, строк дії якої не завершився, є чинною державною допомогою;

б) для підтримки малого та середнього бізнесу запроваджуються окремі відповідні програми державної допомоги, що надається в умовах правового режиму воєнного стану.

3. Внести зміни до таких Законів України:

1) у частині десятій статті 9 Закону України “Про правовий режим воєнного стану” (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 28, ст. 250 із наступними змінами) слова “та Закону України “Про державну допомогу суб’єктам господарювання” виключити;

2) підпункт “а” підпункту 2 пункту 2 розділу II “Прикінцеві положення” Закону України від 26 лютого 2025 року № 4264-IX “Про внесення змін до Закону України “Про судоустрій і статус суддів” та деяких інших законодавчих актів України щодо правових засад утворення та функціонування Спеціалізованого окружного адміністративного суду та Спеціалізованого апеляційного адміністративного суду” викласти в такій редакції:

“а) частину третю статті 14 викласти в такій редакції:

“3. У разі невиконання рішення про припинення державної допомоги, недопустимої для конкуренції, та/або повернення незаконної державної допомоги, недопустимої для конкуренції, Уповноважений орган звертається

до Спеціалізованого окружного адміністративного суду з позовом про визнання протиправним та нечинним нормативно-правового та/або розпорядчого акта чи окремих їх положень, визнання протиправним і скасування індивідуального акта чи окремих його положень, на підставі якого (яких) надавалася така державна допомога, припинення державної допомоги, недопустимої для конкуренції, та/або повернення незаконної державної допомоги, недопустимої для конкуренції.”.

4. Кабінету Міністрів України протягом дев'яти місяців з дня опублікування цього Закону:

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом, зокрема щодо визначення послуг, що становлять загальний економічний інтерес.

5. Органам місцевого самоврядування, місцевим державним адміністраціям, військовим адміністраціям (у разі їх утворення) за потреби забезпечити приведення у відповідність із цим Законом їх нормативно-правових актів щодо визначення послуг, що становлять загальний економічний інтерес.

**Голова
Верховної Ради України**